

İÇİMİZDEN BİRİ: ARHAN TEKVAR

Değerli meslektaşımız Arhan Tekvar, mesleğinin 40. Jübile-sini Tunceli Dağlarında yapmış ve anılarını bizlerle paylaşmak için, anılarını, resimlerini, duygularını göndermiş, sağolsun.

Meslektaşımız 40 yıl öncesinden bahsediyor, kopyasını gönderdiği, zamanın sararttığı notlarında: "Bu bölgede ben ve benden başka 4'ü Maden Yüksek Mühendisi, 3'ü jeolog olmak üzere 7 arkadaşız. Netice olarak yaşları 22 - 25 arasında 8 genç eleman maden prospeksiyonu yapıyoruz. Hepimiz merkezi An-kara'da olan Maden Tetkik ve Arama Enstitüsü'ne bağlıyız. Bizi buraya göndermelerindeki gaye; çalışmamız bakımından mem-letimizin en güç ve iktisadî bakımdan çok geri kalmış bölge-sinin yeraltı servetlerini bulup kalkındırmak burasını. Tabii ki bizim de gayemiz o şimdi."

1962 MTA Tunceli Kampından, Sezer, Tamer, Ergün, Altan, Nevzat, Arhan, Mehmet, Refik, ihsan

Meslektaşımız devam etmiş: "Bu gayeyi gerçekleştirmek için sabahın altısında kalkıyoruz, en sıcak günlerde bile öyle soğuk oluyor ki sabahları bu dağlar. Yoğurtlu, yağlı, ekmecli kahvaltımızı yapıyoruz, sonra atlarımıza biniyoruz. Ver yansın dağlar..." Kahvaltısında bal da varmıştır ama herhalde yazma-yı unutmuş. Devam ediyor: "Araziye bir çıktık mı asgarî 4 gün dönmüyoruz. Arazide yatıyoruz battaniyemize sarılıp. 15 gün var ki geceleri dışarda durulamaz oldu. Onun için köylerde ka-lıyoruz."

Hayal ediyor meslektaşımız akşam yattığında: "Üç ay önce sırtımda smokin, kolalı gömlek, ayağımda rujan ayakkabı vardı. Bugün ise deri ceket, kalın yünlü fanilalar ve postal taşıyorum. At sırtında dağları dolaşiyor, arama yapıyoruz."

Meslektaşımız arada bir de harman zamanı köylülere yar-dım etmek istediklerini, ancak "mikrofon önünde şarkı okumak-la öküzü yürütmek arasında büyük fark olduğunu" farketmiş.

Meslektaşımızın sözlerinden, O'nun müzik gibi bir uğraşısı da olduğunu anlıyoruz. "Şunu bilhassa belirtmek isterim. Müziği hiçbir zaman bırakmadım. Bırakmam, çünkü o benden bir parça âdeta." diye sözlerine devam etmiş değerli meslektaşımız.

"Biliyor musunuz bilmem, 23 yaşımı geceli birkaç ay oldu. Daha kimbilir kaç aylar, kaç seneler geçecek ve kimbilir istikbalin tipili günlerinde kaç tane sarp tepelerle karşılaşacağım. Eğer o sarp tepeleri aşabildiğim takdirde hayatımdan memnun, mesut bir Arhan Tekvar görecektir herkes..."

Ama siz de bilirsiniz ki ovalarda herkes yürüyebilir ve yürürken başlarını kaldırıp gökleri delen sarp tepelere baktılar

mi hürmetle karışık bir gıpta belirir içlerinde, işte yalnız ve yalnız o yerlerde dolaşmak tatmin ve mesut ediyor beni..."

Anılarını bizimle paylaşan Sayın Arhan Tekvar'a teşekkür eder, nice sağlıklı yıllar dileriz.

Bülten Yayın Kurulu